

δ' ὅπως οὖν μετέχων ἱερῶν προσηκόντων ναῶν εἶπεν ἄν τις τοῦτον ἰδῶν οὐδὲ οἰκία τινὶ τῶν ἰδιωτικῶν καὶ πάνυ ἀδόξων ἀνδρῶν εἰκότα. Ἐν τούτῳ κατεβλήθη αὐτῷ ἅπαντα ἡ φροντίς, ὥστε εἰς μεῖζον αὐτὸν μέγεθος ἐκτείνειν κατὰ τε μήκος καὶ πλάτος καὶ βάθος, καὶ περικαλλῆ τινα καὶ ὠραῖον αὐτὸν ἀποφῆναι, καὶ οἶον ἄλλον ἐπὶ γῆς οὐρανόν, παντοίοις ὠραῖσμένον καλοῖς, ὡς ἐκεῖνον τοῖς ἀστράσιν ἀποδειῖξαι. Καὶ ἤρξατο μὲν τοῦ ἔργου μάλα προθύμως, οὐκ εἰς τέλος δὲ ἤνεγκεν αὐτὸ τὸ προσῆκον, εἰ καὶ ὅμοιος ἦν οὐδὲν ἔχοντι τῶν πρὸς τὸν τούτου ἀπαρτισμόν· ἀλλ' ἡ πάντων προνοητικὴ τριάς ὁ Θεός, ἡ πάντα πρὸς τὸ συμφέρον οικονομούσα, ραδίαν πάνυ τὴν πρὸς τὸ θεοφιλὲς τοῦτο ἔργον παρέσχεν σὺτῷ τὴν ἐγχείρισιν· καὶ τοῖς πρὸς θεωρίαν αὐτοῦ συνεχῶς παρκαγενομένοις τῶν φίλων, ὀργάνοις χρησάμενος, εἶχε πᾶν ὅσον ἦν ἱκανὸν εἰς ἀνάλωσιν τῆς τούτου οἰκοδομῆς. Καὶ πολλοῖς μὲν τοῖς πόνοις, πολλοῖς δὲ τοῖς ἰδρωσὶ καθ' ἐκάστην περιρροόμενος, ἀνίστησιν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ μικροπρεποῦς ἐκεῖνου καὶ πάντη ταπεινοῦ σχήματος, εἰς δ' νῦν παρὰ πάντων ὀρᾶται· καὶ ὡς ὁ πολὺς ἐν θεολογίᾳ Γρηγόριος ἐν Κωνσταντινουπόλει τὴν ἀγίαν Ἀναστασίαν ἐπήξατο, ἐκ πάνυ μικρᾶς ἐπὶ μεῖζον ἀρθεῖσαν, καὶ δι' αὐτὸ τοῦτο οὐχ ἦττον, ἢ διὰ τὸν ὀρθὸν τῆς πίστεως λόγον οὕτως ὀνομασθεῖσαν, οὕτω καὶ οὗτος τουτονὶ τὸν τῆς ἀγίας καὶ βασιλικωτάτης Τριάδος. Οὐ τοῦτον δὲ μόνον εἰς τέλος ἤγαγεν, ὡς ὁ λόγος φθάσας ἐδήλωσεν, ἀλλὰ καὶ οἴκους περὶ αὐτὸν ἐδείματο, καὶ φροντιστήριον εἰς καθηγητοῦ καὶ φοιτητῶν διατριβὴν ἐπιτηδεύως ἔχειν. Ἐνθεν τοι καὶ πολλοὶ πανταχόθεν συνέρρεον αὐτῷ φοιτηταί, τινὲς μὲν καὶ τὰ πρὸς δαπάνην ἔχοντες, τινὲς δὲ καὶ ταύτης ὄλω; στερούμενοι, εἰ καὶ πολλὴν περὶ τοὺς λόγους εἶχον τὴν ἔρρσιν· οὗς καὶ μετὰ προθυμίας πάτης δειχόμενος, καὶ προτροπαῖς καὶ ὑποθήκαις πρὸς αὐτοὺς χρώμενος, τῷ λογικῷ καὶ τὴν ψυχὴν μᾶλλον ἢ τὸ σῶμα στηρίζοντι ἄρτω

